

Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2009, τυγχάνουν εφαρμογής και επί πολιτών τρίτων χωρών που υπέχουν σε υποχρέωση θεωρήσεως και επιθυμούν να εισέλθουν μέσω των εξωτερικών συνόρων Σένγκεν εκ νέου στο κράτος μέλος που τους χορήγησε προσωρινό τίτλο διαμονής, χωρίς να εισέλθουν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

- 2) Το άρθρο 5, παράγραφος 4, στοιχείο α', του κανονισμού 562/2006 έχει την έννοια ότι κράτος μέλος που χορηγεί σε πολίτη τρίτης χώρας θεώρηση επανόδου κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως δεν μπορεί να περιορίσει την είσοδο στον χώρο Σένγκεν από ορισμένα μόνο σημεία του εθνικού εδάφους.
- 3) Οι αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης δεν επέβαλλαν τη λήψη μεταβατικών μέτρων για όσους πολίτες τρίτων χωρών εγκατέλειψαν το έδαφος των κρατών αυτών, έχοντας προσωρινό μόνο τίτλο διαμονής που εκδόθηκε ενόσω εξεταζόταν η πρώτη αίτηση για τη χορήγηση τίτλου διαμονής ή αίτηση ασύλου, οι οποίοι επιθυμούσαν να επιστρέψουν μετά τη θέση σε ισχύ του κανονισμού 562/2006.

(¹) EE C 72 σ. 5.3.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 12ης Ιουνίου 2012 [αιτήσεις του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Waldemar Hudzinski κατά Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse (C-611/10), Jaroslaw Wawrzyniak κατά Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse (C-612/10)

(Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-611/10 και C-612/10) (¹)

[Κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρα 14, σημείο 1, στοιχείο α', και 14α, σημείο 1, στοιχείο α' — Άρθρα 45 ΣΛΕΕ και 48 ΣΛΕΕ — Προσωρινή εργασία σε κράτος μέλος άλλο από αυτό στο έδαφος του οποίου ασκείται κανονικά η δραστηριότητα — Οικογενειακές παροχές — Εφαρμοστέα νομοθεσία — Δυνατότητα χορηγήσεως επιδόματος τέκνων από το κράτος μέλος στο οποίο ασκείται προσωρινώς εργασία και το οποίο δεν είναι το αρμόδιο κράτος — Εφαρμογή κανόνα του εθνικού δικαίου περί αποφυγής της σωρεύσεως ο οποίος αποκλείει το δικαίωμα στην παροχή αυτή σε περίπτωση καταβολής σε άλλο κράτος συγκρίσιμης παροχής]

(2012/C 227/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Waldemar Hudzinski (C-611/10), Jaroslaw Wawrzyniak (C-612/10)

κατά

Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse (C-611/10), Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse (C-612/10)

Αντικείμενο

Αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesfinanzhof — Ερμηνεία του άρθρου 14α, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73) — Καθορισμός της εφαρμοστέας νομοθεσίας — Δικαίωμα του διακινούμενου εργαζομένου να λαμβάνει εντός του κράτους μέλους στο οποίο εργάζεται οικογενειακά επιδόματα για τα τέκνα του τα οποία κατοικούν στο κράτος μέλος καταγωγής — Περίπτωση ατόμου που ασκεί μη μισθωτή δραστηριότητα στο κράτος μέλος καταγωγής του και μισθωτή δραστηριότητα για περίοδο τεσσάρων μηνών σε άλλο κράτος μέλος

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 14, σημείο 1, στοιχείο α', και 14α, σημείο 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και αναπροσαρμόστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 647/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2005, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται στην εκ μέρους κράτους μέλους το οποίο δεν είναι το κατά τις διατάξεις αυτές αρμόδιο χορήγηση επιδόματος τέκνου, σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, σε διακινούμενο εργαζόμενο ο οποίος απασχολείται προσωρινώς στο έδαφος του υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, ήτοι ακόμη και στην περίπτωση που διαπιστώνεται, πρώτον, ότι ο εν λόγω εργαζόμενος δεν περιήλθε σε νομικώς δυσμενέστερη θέση λόγω της ασκήσεως του δικαιώματός του ελεύθερης κυκλοφορίας, δεδομένου ότι διατήρησε το δικαίωμά του για οικογενειακές παροχές της ίδιας φύσεως στο αρμόδιο κράτος μέλος και, δεύτερον, ότι ούτε ο εργαζόμενος αυτός ούτε το τέκνο για το οποίο ζητείται η εν λόγω παροχή έχουν τη συνήθη διαμονή τους στην επικράτεια του κράτους μέλους στο οποίο αυτός απασχολήθηκε προσωρινά.

- 2) Οι κανόνες της Συνθήκης ΛΕΕ στον τομέα της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται στην εφαρμογή, σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, διατάξεως του εθνικού δικαίου όπως αυτή του άρθρου 65 του νόμου περί φορολογίας εισοδήματος (Einkommensteuergesetz), καθόσον αυτή συνεπάγεται όχι τη μείωση του ποσού της παροχής κατά το ποσό συγκρίσιμης παροχής η οποία εισπράττεται σε άλλο κράτος, αλλά τον αποκλεισμό της οικείας παροχής.

(¹) EE C 103 της 2.4.2011.